

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4622

гр. София, 30.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 59 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: .....

като разглежда докладваното от ..... Гражданско дело № 20221110104561 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 358, ал.1, т. 2 от КТ, чл. 344, ал.1, т.3 във вр. с чл. 225, ал.1 от КТ и чл. 124, ал. 1 от ГПК.

Настоящото дело е образувано по искова молба от Е. Б. П. с ЕГН *****, от гр. ...., чрез адв. Г. К. от САК, против ....., със седалище и адрес на управление ....., представлявано заедно от ....., като със същата са предявени следните искове:

- да бъде прието за установено спрямо ответника, че между него и ищцата е съществувало трудово правоотношение за длъжността „снабдител“, без да е налице трудов договор, в периода 07.01.2019 г. – 04.01.2020 г. с установени работно време и работно място
- да бъде осъден ответника да заплати на ищцата сумата в размер на 800 /осемстотин/ лева за оставането и без работа за периода 04.01.2020 г. – 04.02.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 28.01.2022 г.

След като се запозна с материалите по делото, съдът счита следното по отношение на редовността и допустимостта на подадената искова молба:

Ищцата твърди, че трудовото ☐ правоотношение с ответното дружество е прекратено считано от 04.01.2020 г., като не е налице указване на точния период, в който е работила, като иска е предявен на 28.01.2022 г. Правната

квалификация на предявените от ищцата искове е чл. 124, ал.4, предложение второ ГПК във вр. с чл. 357, ал.1 от КТ и чл. 344, ал. 1, т.3 от КТ във вр. с чл. 225, ал.1 от КТ. Налице е константна и безпротиворечива практиката на ВКС, че искът по чл. 344, ал.1, т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал.1 от КТ е акцесорен спрямо главния иск по чл. 344, ал.1, т.1 от КТ – признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна (в този смисъл е решение № 141 от 30.03.2000 г. по гр. д. № 1104/1999 г. на III ГО на ВКС). Съгласно чл. 358, ал.1, т. 2 от КТ исковете за прекратяване на трудово правоотношение (чл.344 ал.1 т.1 и т.2) се предявяват в двумесечен срок от прекратяването на трудовото правоотношение (арг. от чл.358 ал.2 т.1, предл. последно). За да бъде уважен иск по чл. 344, ал.1, т.3 във вр. с чл. 225, ал.1 от КТ първо трябва да е бил уважен иск по чл. 344 ал.1 т.1, респ.2 или искът по чл. 344, ал.1, т. 3 да е предявен самостоятелно, но в срока по двумесечния срок по чл. 358, ал.1, т.2, понеже в противен случай се заобикаля давностния срок за предявяване на иска за отмяна на уволнението. Именно в този смисъл е и константната и безпротиворечива съдебна практика – Определение № 1484 от 29.12.2015 г. на ВКС по гр. д. № 5506/2015 г., IV г. о., ГК, докладчик председателят ..... Решение № 2006 от 25.11.2002 г. на ВКС по гр. д. № 2369/2001 г., III г. о. Давността за предявяването на иска за незаконно уволнение е изтекла, а след като не може да се установи че уволнението е незаконно поради изтекла погасителна давност, то и обезщетение по чл. 225 от КТ във вр. с чл. 344, ал.1, т.3 от КТ също не се дължи, доколкото уважаването на този иск е обусловено от уважаване на иска по чл. 344, ал.1, т.1 или т.2 от КТ. С оглед горното и предявеният иск с правно основание чл. 225, ал.1 от КТ във вр. с чл. 344, ал.1, т.3 от КТ е недопустим. С оглед недопустимостта на иска по чл. 225, ал.1 от КТ във вр. с чл. 344, ал.1, т.3 от КТ поради изтичането на давността за неговото предявяване, недопустим е и иска по чл. 124, ал.4, предложение второ ГПК във вр. с чл. 357, ал.1 от КТ, доколкото липсдва правен интерес от установяване на трудовото правоотношение, след като иска по чл. 344, ал. 1, т.3 от КТ във вр. с чл. 225, ал.1 от КТ за заплащане на парично обезщетение е недопустим, респективно неоснователен поради изтеклата погасителна давност. която се ползва с материална доказателствена сила, поради което за ищеца липсва правен интерес за предявяване на установителен иск по ЗУТОССР. С оглед горното съдът счита, че и двата предявени с исковата молба искове са недопустими, поради което следва да

бъде отменено по реда на чл. 253 от ГПК предходно постановените по делото определение № 28893 от 29.10.2022 г., по реда на чл. 140 от ГПК, с което е приел исковата молба за допустима, както и и определение № 10802 от 21.03.2023 г., в частта, в която съдът е оставил без уважение искането на ответника за прекратяване на производството по настоящото дело поради недопустимост на предявените искове, и производството по делото следва да бъде прекратено.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ на осн. чл. 253 от ГПК определение № 28893 от 29.10.2022 г., по реда на чл. 140 от ГПК, с което е приел исковата молба за допустима, както и и определение № 10802 от 21.03.2023 г., в частта, в която съдът е оставил без уважение искането на ответника за прекратяване на производството по настоящото дело поради недопустимост на предявените искове, и **ПРЕКРАТЯВА** на осн. чл. 358, ал.1, т. 2 от КТ, чл. 344, ал.1, т.3 във вр. с чл. 225, ал.1 от КТ и чл. 124, ал. 1 от ГПК поради недопустимост на исковете производството по гр. д. № 4561 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд.

Определението подлежи на обжалване в едноседмичен срок от съобщаването му на страните пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____